

kan der ikke opnaaes det fulde Udbytte af den tilhørende Deel af Jernbanen, som kunde opnaaes, naar Jernbanenettet i sin Heelhed var fuldendt. Hvis det derfor var muligt — men det tør jeg ikke bestemt paastaae, at det er, efter den Contract, vi have med dem, der anlægge Jernbanen — uden altfor store Offre at bringe den jydskke Længdebane til Fuldbendelse i kort Tid, saa vilde det være helbigt og være Noget, som efter min Mening, i ethvert Fald i Resultatet, om ikke lang Tid vilde bringe et gunstigere Udbytte, haade directe og især indirecte, ud af Jernbanen end det, vi for Tiden have af den Deel, som er anlagt. En særdisig Jernbane er en bethdelig Stats-eiendom; det have vi seet i andre Lande, der i afgjørende Dieblil og i den hderste finantfielle Nød have thet til at sælge deres Stats-jernbaner, og i ethvert Fald deri have havt et bedre Activ end mange af de Activer, som vi ere i Besiddelse af, og hvis Værd, navnlig som let realifable, blev bedømt af den ærede af mig flere Gange nævnte Folkethingsmand. Lader os altsaa gjøre en forceret Udgift for at komme til en Fuldbendelse af vore Jernbaner, og lader os da være forviskede om, at det er en Udgift, som bringer stor Nytte, navnlig ved det Opvoing, den kan bevirke i Landet, og ved den derved forøgede Skatteevne i Befolkningen. — Jeg skal tillade mig en Bemærkning om et Punkt, der ligeledes er blevet fremhævet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds, som ved Siden af den sørgelige Skilbring, han gav af den virkelige Tilstand, dog søgte at hibringe os nogen Trøst i Ulykken. Jeg mener hermed hans Forslag med Hensyn til et gjensidigt Forhold mellem Livsforfikkingsanstalten og Enkekassen. Det er et Forslag, som forekommer mig at have overordentlig Meget for sig; men ved sin Dmtale deraf fremkom det ærede Medlem med en Dtring, hvis Rigtighed jeg ikke kan erkende, nemlig at Tilskudet til Enkekassen skulde blive mindre i de kommende Aar. Det er ganske vist, at dette Tilskud, saaledes som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, omfider maa høre op; men her er jo Tale om, hvorledes vi skulle komme ud af det i den nærmeste Fremtid, og det forekommer mig da, at man ikke

kan vente, at Tilskudet til Enkekassen skulde blive mindre i de kommende Aar; tvertimod troer jeg, at det vil blive større, da samtlige de Activer ere blevne opbrugte, som Enkekassen tidligere var i Besiddelse af. — Der er ligeledes af den ærede sidste Taler bragt forskjellige Institutioner under Dmtale. Jeg er enig med ham i, at det vilde være ynskelig, om Staten i det Hele vilde ophøre med at være Bestyrer af saadanne Gjenstande eller Eiendele, hvis Bestyrelse bliver dyrere, naar de henligge under Staten, end naar de gaae over til Private, og jeg skal i den Henseende nævne Statskovenene. Det forekommer mig, at den nuværende Regjering ikke vil kunne have stor Betænkelighed ved at sælge Statskovenene, da den jo er fremkommen med et Lovforslag angaaende Ophævelsen af Skovtvangen. Hvad er det nemlig, som har kunnet bevirke, at man i sin Tid har villet have Skovtvang? Mon det ikke er den samme Grund, som har været Anledning til, at man beholdt saa store Statskove; mon det ikke er den Grund, at man har troet, at Skovenes Tilværelse var en Nødvendighed for Landet? Men naar man nu vil tillade den private Mand at faae en langt større Raadighed over den Skov, han eier, idet man troer, at Staten ved et Tilshyn kan betrygge alle de Hensyn, som fra dens Side bør tages, mon man da ikke med Hensyn til Statskovenene, naar de gif over i private Hænder, kunde opnaae det Samme, som man troer at kunne haandhæve for de private Skoves Vedkommende? Dette skulde jeg troe, og derfor mener jeg, at den Regjering, som har foreslaaet at løsne Skovtvangen, ogsaa maatte kunne gaae ind paa at sælge Statskovenene. Det jammerlige Nettoudbytte, som man her har faaet af Statskovenene — hvad den ærede Folkethingsmand allerede har udtalt —, og de usforholdsmæssige Udgifter ved Bestyrelsen forekomme mig at indeholde en stærk Opfordring til at gaae i denne Retning. Der blev dernæst omtalt Porcellainsfabriken. Kunne vi ikke faae Porcelain her i Danmark, uden at have Porcellainsfabriken? Er den ikke en Levning fra den Tid, da Staten skulde foretage Alting, fordi der ikke var nogen Foretagelsesaaend blandt Borgerne? Jeg maa troe, at Hensigten med Porcellainsfabrikens Oprettelse